

förutsättningarna för en allmän höjning av realinkomsterna för alla, särskilt låginkomstgrupperna.

En parlamentarisk utredning

Vi har ovan pekat på en rad punkter där enligt vår mening den svenska ekonomiska planeringen bör förändras. I de flesta fall rör det sig därvid inte bara om vad man kan kalla tekniska förbättringar i planeringen utan om omläggningar i själva planeringssystemet i syfte att tillgodose nya funktioner. Vi anser därför att det är motiverat med en parlamentarisk utredning om de problem vi tagit upp; det rutinmässiga förbättringsarbete som givetvis måste antagas pågå inom Kungl. Maj:ts kansli är inte tillräckligt i beaktande av den principiella innebörd många av förändringarna har.

Med anledning av ovanstående hemställer vi,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om en parlamentarisk utredning med uppgift att lägga fram förslag till en förbättrad och utbyggd statlig prognosverksamhet och ekonomisk planering i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 18 januari 1968

		<i>Sven Wedén (fp)</i>
<i>Sven Antby (fp)</i>	<i>Gösta Sterne (fp)</i>	<i>Elias Jönsson (fp)</i> i Ingemarsgården
<i>Sven Gustafson (fp)</i> i Göteborg	<i>Cecilia Nettelbrandt (fp)</i>	<i>Bertil Ohlin (fp)</i>
<i>Ingemar Mundebo (fp)</i>	<i>Daniel Wiklund (fp)</i> i Stockholm	<i>Manne Ståhl (fp)</i>

Nr 108

Av herr **Westberg m. fl.**, *angående återlån från allmänna pensionsfonden.*

(Lika lydande med motion nr 73 i Första kammaren)

I samband med införandet av den allmänna tjänstepensioneringen fastslogs principen om att en betydande del av fondmedlen i form av återlån skulle gå tillbaka till dem som erlagt pensionsavgifterna. För denna verksamhet anlitas banker och andra kreditinstitut.

De hittills gällande reglerna för återlån har dock inte varit helt tillfredsställande och återlånen har därför inte fått den betydelse för företagets

kreditförsörjning, som man från början hoppades. Särskilt de mindre företagen har enligt nuvarande bestämmelser små möjligheter att utnyttja återlånemöjligheten.

Vi vill därför föreslå:

1. att företag som inbetalar pensionsavgifter får rätt att ackumulera upp till fem års återlånemöjligheter,
2. att återlånemöjligheten vidgas upp till 75 % av avgiftsbeloppet och
3. att amorteringstiden för återlånen utsträcker från nuvarande 10 till 20 år.

Ovan framförda förslag får ses mot bakgrunden av att det svenska näringslivet är utsatt för svåra påfrestningar i samband med anpassning till en högre självfinansieringsgrad och därmed sammanhängande svårigheter i fråga om kreditförsörjningen. Det är ännu mer angeläget med hänsyn till dagens kärva konjunkturläge.

Under hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag till sådan ändring av reglementet för allmänna pensionsfondens förvaltning att

1. arbetsgivare erhåller möjlighet att för återlån få utnyttja de ATP-avgifter, som inbetalats under loppet av de fem senast förflutna åren,
2. återlån får ske upp till 75 % av inbetalda avgifter och
3. amorteringstiden för betalning av lånen utsträcker till 20 år.

Stockholm den 18 januari 1968

Olle Westberg (fp)

M. Berglund (fp)

Sigvard Larsson (fp)

Gunnar Hyltander (fp)